

متن پرسش

سلام استاد گرامی: از اینکه وقت می گذارید کمال تشکر را دارم. ۱- در محیط خود (خوابگاه) دوستانی می بینم که آرامش را در وجود آنها احساس می کنم و فکر می کنم دارای یک سیر واحدند و تذبذب ندارند، چه طور می شود کسی این طور می شود؟ ۲- من هم سعی می کنم مواد شرعی را رعایت کنم با مستحباتش تا جایی که روحم می کشه ولی احساس اینکه در یک مسیرم، احساس اینکه دارم درست میرم، احساس اینکه ارتباط با خدا و... ندارم چرا؟ (البته من وسواس دارم و وسواسم هم بخاطر نگاه عقلی به مسائل شرعی است و صفر و یکی می بینم و در نتیجه مثلا یک چیزی که هیچ کس اعتنا نمی کند من می بینم و مجبور به طهارت و یا... می شوم) ۳- بعضی از این افراد را که می بینم نمی دانم چرا خوشم نمی آید ازشان، به نظر شما چرا؟ و چکار باید کنم؟ مثلا یکی از آنها همیشه زیر لب دارد قرآن یا ذکر می گه همیشه راه میره ظرف می شوره کلاس میره ... همیشه! ولی من خوشم نمی یاد در صورتی که می دانم کار خوب را او انجام می دهد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- هر اندازه انسان عقاید توحیدی خود را محکم کند به همان اندازه جایی برای غیر خدا نمی ماند تا انسان را مضطرب کند ۲- سعی کنید با تدبّر در قرآن بهترین برخورد را با وسواس خود بکنید. در این موضوع وسواس به خرج دهید که هرچه بیشتر به عمق مقصد آیات برسید ۳- باید همیشه حرکات مؤمنین را حمل بر صحت کرد و از خدا بخواهید نسبت به مؤمنین غل و کینه نداشته باشید. موفق باشید